

[Leth Mouritzen.]

om en Bolig, saa de kan leve et naturligt Familieliv i egen Lejlighed. Ingen af de to ansvarlige Personer kom imidlertid til Stede for at give Lejerne et Svar. Jeg kan kun sige, at det vakte meget stor Bitterhed.

Man maa nu forvente, at den højtærede Indenrigsminister giver en Redegørelse for Regeringens Syn paa Bolignøden og Byggeriets Vanskeligheder i de kommende Aar, ikke en Henvisning til de nedsatte Kommissioners Opgaver og eventuelle Virksomhed, men et Perspektiv, der kan blive vejledende for Udvalgene i deres Arbejde. Efter vor Opfattelse maa Huslejlovsudvalget saa hurtigt som muligt udarbejde Forslag til en virkelig Boligrationering, der foruden at klare den mest paatrængende Bolignød aabner Muligheder for at virke i en Aarrække, saaledes at Reorganiseringen af Boligbyggeriet efter Sammenbrudet faar en Respit, der kan forhindre, at man griber til et Krisebyggeri af ringere Kvalitet, end den tekniske Standard muliggør. Derefter bør Regeringen tage Konsekvensen af Planløsheden i Byggeriets Organisering og oprette en Enhedsledelse, hvis Opgave det er at gribe ind paa alle Omraader, som berører Boligspørgsmaalet, for at skabe en samlet Plan over en Aarrække, en Plan, der kan holde, og som stiller mod et Maal.

Det maa derefter erkendes, at alt ikke livsvigtigt Byggeri og Reparationsarbejde bør inddrages, at der maa gennemføres en skarp Priskontrol med alle Byggematerialer, baade hjemlige og indførte, og at væsentlige Grene af Byggematerialeindustrien her i Landet bør underkastes Statens Kontrol.

Byggestøtteloven maa samtidig tages op til Revision og ændres, saa alt Byggeri foregaar gennem Statens Finansiering med efterfølgende permanent Lejekontrol. Statslaanene maa udvides, for at Hypoteklaanene kan undgaas, og helst saa langt, at Staten gaar helt til Bunds med Laanene, saaledes som det er gennemført i Sverige.

Først naar Byggepriserne, Fordelingen af Materialerne og Finansieringen er under Kontrol, kan der lægges en Plan for Byggeriet, som kan beherske Huslejeniveauet og forhindre den skandaløse Spekulation i Bolignøden, vi er Vidne til, og som er Resultatet af eet Aars Passivitet.

Anden Næstformand (Westermann): Taletiden er langt overskredet.

Jørgen Gram: Jeg ønsker at rette en Henvendelse til den højtærede Handels-

minister om det Branchetyranni, som Dele af vort Erhvervsliv gennem adskillige Aar har lidt under, at rette en Henvendelse til den højtærede Justitsminister om Retsforholdene i Sønderjylland og endelig at omtale nogle Forhold vedrørende Sydslesvig.

Det er min Mening specielt at slaa et Slag for Nyimportørerne. Det er jo efterhaanden mange nye Folk, der er hemmet i deres Udfoldelse og ikke kan komme til at prøve Kræfter med gamle Firmaer, fordi disse omtrent har Monopol paa Import og Varetildelemg. De unge Forretningsfolk har med fuld Ret fundet denne Tilstand uretfærdig og utaaelig. Hvis det imidlertid passer, hvad der nu bebudes i Bladene — jeg vil bede den højtærede Minister uddybe det —, at der forestaar en Nyordning paa dette Omraade, saa at Kræfterne nu slippes løs, vil jeg gerne takke den højtærede Handelsminister. Jeg noterer og hilser med Glæde, at de nye Folk, i hvert Fald efter de Meddelelser, der foreligger, skal bevise, at de kan skaffe mindst lige saa billige Varer frem som andre, der hidtil har haft hele Handelen. Og saa vil jeg bede den højtærede Minister om ikke at lade Nyordningen gælde Metervarer alene, men gøre den saa vid som muligt og gennemføre den hurtigst muligt. Den højtærede Minister har jo overtaget hele dette Forsyningskompleks fra sine Forgængere, og jeg forstaaer meget vel, at i en Haandevending kan en hel Omkalfatring ikke ske.

Jeg ved ikke, om det ikke ogsaa skulde være muligt for Ministeren at række en hjælpende Haand til andre nye, mest unge næringsdrivende, som skal have baade udenlandske og indenlandske Varer til deres Forretning. Jeg tænker her paa alle Slags forretningsdrivende, Manufakturhandlere, Snedkere, Bagere, Cykelmekanikere o. s. v. Selv om de Varer, som forefindes, muligvis nok i Øjeblikket kan fordeles og forarbejdes uden nye Folk og Forretninger, saa er det en skadelig Standsning af Udviklingen, at nye Folk holdes tilbage paa Grund af manglende Varetildelemg. Kan Ministeren ikke give Direktiver til eller indvirke paa Brancheforeningerne, der efter min Mening fører et skrap Regimente, i Retning af, at nye Folk altid har et berettiget Krav paa at komme til og faa en ikke alt for betydningsløs Tildeling. Jeg beder Ministeren, ja, jeg henstiller ogsaa til Grossererne: tænk med Velvilje paa nye Folk, som vil bryde sig en Vej; de skal være med til at bære Fremtiden, og der bliver nok Brug for os alle.

Dernæst vil jeg henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke var mu-